ANUL XVII. — Nr. 3499

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . „ 500
nstituţiuni, Cluburi şi Proprietari „ 2000
Un număr vechiu . . . . . . „ 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF
TELEFON { Direcţia . . . 3.26.60; Administraţia . . 3.26.60; Redacţia . . . 3.26.69

Pagini 3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Miercuri 5 Iunie 1940

DIRECTOR: AL. MUNTEANU

Proprietatea: GAZETA SPORTURILOR S. A.
Inscris in reg. public. Tribunalul Ilfov Secţia I com. sub No. 282/1938

BIUROURILE: Strada Anghel Saligny No. 2 Bucureşti

DIVIZIA NAŢIONALA A.

«12 echipe, 14 echipe, 15 echipe, formula veche, formula veche ca unele rectificări...» în fiecare zi auzim altă reţetă preconizată pentru formula Diviziei Naţionale.

Se discută cu pasiune necesitatea modificării formulei. Toată lumea este de acord că evoluţia impune unele schimbări. Păreri unanime sunt în favoarea necesităţii de a da campionatului fiziomia impusă de condiţiunile de fapt prezente. Intr'un cuvânt se agită intens necesitatea unei reexaminări a formulei care trebue să fie aplicată începând dela primăvară.

Şi noi am fost de acord că sunt necesare schimbări. Am demonstrat că într'un domeniu ca football condiţiunile de fapt evoluează, împrejurările se schimbă realităţi de eri numai sunt valabile azi, şi din această cauză instituţiile acestui sport trebue să evolueze iş ele în ritmul general şi trebuesc neapărat adaptate stărilor de fapt. Nu este deci neserios să discute eventualele modificări care trebuesc aduse formulei, ar fi neserios să se menţină o formulă care nu corespunde necesităţilor footballului.

Cadrul acestui articol nu ne permite să intrăm în amănunte. De altfel nici nu dorim să examinăm diferitele puncte de vedere afirmate cu prilejul discuţiilor la cari ne referim mai sus.

Susţinem două principii cari după noi sunt obligatorii pentru reformatorii de azi sau de mâine.

1. Nici o schimbare nu poate fi realizată în vederea salvării unui club sau a unei regiuni. Echitatea trebue să fie la baza oricărei reforme.

2. In situaţia de azi Divizia Naţională A, e bine să aibe cât mai multe echipe.

Primul principiu nu are nevoie de o argumentaţie prea amplă. Noi suntem împotriva criteriului administrativ în materie de football. Criteriul technic trebue să primeze. In acest caz nu poate fi vorba de introducerea, menţinerea sau retrogradarea unor echipe pentru motive de ordin administrativ sau geografic. Numai rezultatele interesează şi numai criteriul technic. Insistăm pentru că socotim imperioasă necesitatea că orice reformă să fie realizată în respectul deplin al echităţii sportive.

Al doilea principiu pe care îl recomandăm este nevoea de a avea în Divizia Naţională A, cât mai multe echipe. Situaţia actuală cere acest lucru. Cluburile noastre au nevoie de un program cât mai bogat. Matchurile amicale indigen nu suscită interes. Matchurile amicale internaţionale au dovedit o imposibilitate din cauza piedicilor de tot soiul. Intr'un cuvânt cluburile au nevoie de cât mai multe resurse de program. Campionatul cu un număr mare de echipe le poate asigura un program lung care să complecteze golurile lăsate de imposibilitatea organizării jocurilor amicale.

Deci cu cât mai multe echipe în Divizia Naţională A, cu atât mai bine.

x. y.

DUPA PENULTIMA ETAPA

VENUS A CULES ROADELE...

Dar Ripensia s'a dovedit acelaş adversar de prim ordin pentru echipa campioană

Rapid? Echipă inconstantă. Destinul Juventusului

Penultima etapă de campionat a diviziei naţionale A nu a fost lipsită de surprize şi de interes.

Matchurile au fost urmărite de asistenţe numeroase — care au dovedit o totală redresare din punct de vedere al reţetelor. Este în această constatare un indiciu serios asupra orientării care trebuie dată acestei categorii pentru campionatul viitor.

VENUS ESTE CAMPION NAŢIONAL PE 1940

Faptul cel mai important al etapei a fost victoria repurtată de Venus asupra grupării timişorene Ripensia.

«Negrii» au mai învins şi în alte rânduri formaţia timişoreană. Nimic deci extraordinar în această performanţă, dacă ne orientăm numai după rezultatul strict al partidei.

Jocul de Duminecă dela Bucureşti, a avut însă o însemnătate specială pentru Venus şi pentru întreg campionatul, căci odată cu izbânda dobândită, echipa bucureşteană a câştigat titlul de campion naţional pe anul 1940.

După un sezon în care s'a dovedit incontestabil cea mai bună echipă indigenă, Venus a cules roadele meritate ornându-şi palmaresul cu un titlu în plus.

Victoria finală a «negrilor» este cu atât mai frumoasă cu cât ea a fost smulsă la luptă unor adversari cari şi-au vândut extrem de scump pielea.

Venus, echipa de elită a soccerului românesc, a câştigat de o manieră care închide calea oricărui comentariu.

Invinsul de Duminecă — Ripensia — a avut o comportare din cele mai frumoase, dovedind un total retur de formă.

Păcat că anume lipsuri din echipă nu au putut fi suplinite cum trebuia, pentru un joc de anvergura celuia cu Venus.

Consolare pentru timişoreni rămâne însă faptul de a fi cedat unui adversar care merita răsplata.

F. C. Rapid, victima dela Timişoara

In timp ce Ripensia ceda la Bucureşti primei echipe a Capitalei — şi a ţării — la Timişoara, CAMT s'a răsbunat asupra plenipotenţiarului trimis din Capitală — în speţă F. C. Rapid.

ENE

Cu autoritatea pe care o arată un scor de 4-1, atleticii timişoreni au recoltat cea mai frumoasă victorie din actualul campionat — care le-a ridicat mult acţiunile.

Cele două achiziţii făcute în ajunul matchului, Thierjung şi Pecsofsky, au ajutat enorm CAMT-ului să se răzbune asupra Capitalei — pentru eşecul Ripensiei.

Dacă învingătorii merită numai elogii pentru comportarea şi rezultatul dobândit, nu aceiaşi este situaţia pentru învinşi.

F. C. Rapid a cedat de o manieră prea categorică pentru a socoli rezultatul corespunzător valorii sale actuale. Feroviarii bucureşteni au avut — probabil şi o eclipsă de formă, cum se poate întâmpla oricărei formaţiuni şi este de aşteptat ca în matchul imediat următor să se reabiliteze de acest insucces.

Departe însă de noi gândul de a ştirbi prin aceasta, din meritele victoriei obţinute de «atleticii timişoreni». Victorie care rămâne intactă şi de frumos ecou.

U. D. R. A AJUNS LA LOCUL TREI AL CLASAMENTULUI

Următor acestor partide, trebuie trecută pe tablou cea dela Reşiţa, obţinută de U. D. R. asupra Victoriei din Cluj.

Ceeace interesează mai mult din acest joc nu este rezultatul — deşi

(Continuare în pag. IV-a)

In preajma galei de Sâmbătă seară

Reapare Nea Niţă Cartuş...

Reîntors din concentrare „famelistul dân Grand", crede în victoria „slăbăciunei" 'mnealui", Spakow

Aseară am avut o surpriză plăcută.

Ne-a vizitat un prieten vechiu.

Ne-a vizitat Nea Niţă Cartuş, «famelistul dân Grand» şi «preşedintilii echipei F. C. Decalitru», care — printre altele — ne-a vorbit şi despre reuniunea de box, ce se va desfăşura săptămâna aceasta.

Declaraţiile simpaticului nostru vizitator nu sunt lipsite de pitoresc şi — pe cât ne este cu putinţă — încercăm să le redăm întocmai, pentru cititorii noştri.

— Ca orice om ce se rispectă am fost şi io niţeluş pă zonă, unde am citit dân jurnale, dă mardeala dântre Ilie şi Moţi, la care mi-a părut cu rigret că n'am asistat.

Când am auzit însă că vine un neamţ şi să se bată cu Şerbănescu am dat o tiligramă lui văru-mi-o Nae să ia bileturi dân vreme, că ştiam că trebue să mă desconcentreze. Am sosit Vineri seara în Bucureşti şi a doua zi citesc, că n'a venit neamţu şi o să boxeze Spakow. Bun. Să vă spui drept, Moţi e o... slăbiciune veche a mea, dă când boxa pă viaţă şi pă moarte cu «Nea Pavel». Şi pă urmă nu prea aveam încredere în neamţ. Dân răzbel nu poţi să vii dărăt cu o mână legată dă gât sau cu un picior în ipsos. D'aia ieream sigur că Şerbănescu — deşi neutru în conflictu european, îl bătea pă neamţ, în cel mult două riprizuri, ceeace n'o să-i meargă cu Spakow.

Naie însă n'a citit în jurnal că totodată s'a amânat gala şi seara la orele 8, şedeam amândoi, ca doi viţei la poarta nouă în faţă la «Otilişanu».

— Acilea ie, mă Naie?

— Acilea ie, Nea Niţă..

Intrebăm noi pă unu' şi ne displică ăla că... s'a amânat chestia pentru săptămâna aceasta.

Ce facem, acu'? Să mergem acasă, ie dă vreme.

Naie dă colo:

— Hai, Nea Niţă, la «National».

— Da' ce să riprizintă?

— Să vedem.

Ne ducem noi şi citim pă afişură «Titanic-Vals».

Când văz aşa îmi dă inima brânci şi mă gândesc: Mă nene, dacă ie daravela cu Tetanicu ăla, dă s'a scofundat acu' aproape treijdă ani, atunci ie cevasilea mişto. Uite, mi-aduc aminte parcă ieri a fost. Toată lumea cânta Valsul Tetaniculuj pă stradă. Ierea cevaşilea dă pomină, cum ie acuma «Ţărăncuţă, ţărăncuţă».

Nale să duce la casă, să amabaleze la fo doo bileturi a cinş'p'ce şi în cinci menuturi, iată-ne instalaţi în două scaune dă lux, la al cincilea, adică la cucurigu.

Imidiat vine un tip:

— Domnule, vă rog, ce număr aveţi?

— Care număr, şefule? Noi avem beleţuri dă cinş'p'ce, da' număr nu ne-a dat nimenea.

— Imi daţi biletul, vă rog.

— Dăce?

— Să-l văd.

— Poftim.

Să uită la belet şi ne ştamportă rapid şi urgent, pă alte scaune, că zicea că acolo avem noi număr.

Am vrut să fac niţel scandal, da' m'a oprit Naie.

Accept situaţia şi după ce mă instalez comod şi lejer pă scaun, încep să mă uit pân sală. Nici urmă dă vapor. Unde dracu să puie ăştia coşcogeamite vasu'?

— Pă şcenă, Nea Niţă, — mă displică Naie.

Infine, mai sună ca la tilifon, mai bate în tingiri şi începe drăcia de pesă. Mă uit pă şcenă... Neam dă vapor.

— Mă, al naibii, nu ne-o trage chiulul ăştia, ca la Moşi, unde afară e pictat una şi înăuntru, vezi alta.

— O fi în al doilea act, Nea Niţă — îmi dă Naie speranţe.

După paoză, îi dă ăia drumu' iar şi... nici gând să aducă vaporu'.

Pui mâna pă baston, bat dă trei ori în duşumea şi vine tipu' d'adineaori.

— S'a'ntâmplat ceva, vă rog?

— Nu s'a'ntâmplat nimic, musiu. Taman d'asta te-am chemat. Că dacă s'a'ntâmpla scufundarea, nu te mai chemam. Uite, noi am venitără acilea să vedem ce scrie pă afiş afară, adicătelea cum să scofundă Tetanicu, în marşu' muzicilor. Unde ie?

Tipu să uita la mine şi râdea.

Imi sare muştaru, imidiat:

— Bă marţafoiule, să scofunde vaporu' imidiat, că dă nu uite bastonu' ie fix pă fix, pă croiala ta.

Lumea începe să facă «ssst». Io nu mă las dă căruţă:

— Ce sâsâiţi, bă, ce sâsâiţi? Nu vedeţi că v'a loat banii pă daiboj şi vă fraiereşte?

Lumea mai tare: «ssst».

Am înţeles atuncia că sântără uniţi cu toţii şi am plecat pourtojour şi pentru totdeauna.

Pă drum — n'am dă lucru — şi mă opresc la un geam un'de ierea fotografii dă dansatoare.

— Ce-i acilea, bă Naie?

— Şantan, Nea Niţă. Acilea beai, petreci şi vezi şi artiste d'astea.

— Atunci, ai să bem şi noi câte-o ţuică, să ne treacă supărarea.

Ce să vă spui, n'avea ţuică şi am loato cu vinişor... Şi dăi, şi tragei, fleiculiţe, vinişor, nu ziceţi că ne-am împreţenit c'o dansatoare taliancă! Aia a mai adus la masă o preţenă dă zicea c'a fost contesă la Pitrograd şi... dă-i cu priţu' pân'la ziuă.

Am colindat «în patru», toate şaitanurilii dân Bucureşti şi pă urmă, ne-am dăspărţitără preţeni buni da' taliancă şi dă preţena ei, cu promisiunea solemnă şi formală că peste foo doo luni să mergem cu toţi în iscursie şi să ne plimbăm la Vineţia, cu barca pă stradă (auzi gustu' dracului). Io să fiu doge, iele doage şi Naie dogar, probabel.

Acasă, scandal cu nevasta:

— Dă unde vii musiu, la ziulică albă?

— Dăla... să vezi.., dăla box... Da, să vezi cum l-a caftit Spakow! Ţi!

— Daaa?!?

— Da.

Calm şi impirtubabil, mă dăzbrac dă haină, că d'abea mai mă ţineam în poziţie verticală.

Miţa îmi ia haina s'o puie pă umăraş, ca să nu să fuşoneze şi — taman ca'n filmilii poliţiste — scapă o mână în boznaru' dân dreapta şi... ce credeţi că scoate? O jartelă dă damă! Hai-ta na-na-na!

— Ulíu, Niţă, a cui ie jartel'asta?

— Care, Miţo, aia?

— Da, da, asta.

— Ia lu... ia lu... a lu Spakow...

In gându'meu: talianco, talianco, firea a dracului...

(Continuare în pag. 4-a)

O nouă Olimpiadă...

In antichitate, organizate în vechea Eladă, apoi, începând din ultimii ani ai secolului trecut şi până astăzi, în diferite ţări, Olimpiadele, aceste magnifice manifestaţiuni sportive, menite să înfrăţească tineretul întregei lumi şi să răspândească binefăcătoarea lege a pacifismului, — au obţinut succese de neuitat.

Ultima Olimpiadă desfăşurată în 1936, la Berlin, a atins, din acest punct de vedere, apogeul.

Sub imboldul tradiţaonalei făclii olimpice, tineretul de pretutindeni îşi jurase frăţietate.

Pentru anul acesta — an sortit unei noui Olimpiade — Finlanda ţărişoara aceea mică cu atleţi voinici, îşi luase obligaţia de a găzdui marea manifestare a pacifismului.

Dar... n'a fost să fie aşa.

Popoarele au uitat — pare-se — jurământul făcut cu patru ani în urmă şi în locul nevinovatei întreceri sportive de totdeauna, au pornit să-şi încerce forţele în cealaltă Olimpiadă... In Olimpiada războiului... Olimpiada groazei şi a morţii...

Invinşi sau învingători, participanţii la această oribilă Olimpiadă nu vor mai primi cununa de lauri sau medalia de consolare.. Intoarcerea spre case n'o vor mai face cu zâmbetul pe buze, ci cu tinereţea în cârji..

Iar în ochii celor ce-i vor primi nu vor mai luci lacrimi de bucurie, ci lacrimile durerii...

Tineretul lumii participă, azi, la cea mai groaznică Olimpiadă.

Olimpiada războiului...

c. p.

LA RUGBY, CA ŞI LA FOOTBALL...

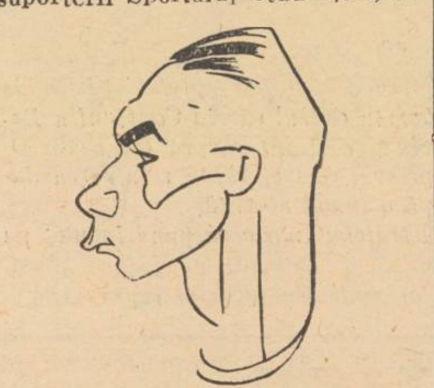
„STADIUL", „VIFORUL", „SPORTUL" SAU „TENNIS"?

Campionatul de rugby a intrat în faza clarificărilor

Campionatul naţional de rugby a continuat Duminecă când s'au desfăşurat jocurile Stadiului Român — Venus şi Tennis Club R. C. 13. Cele două jocuri nu puteau influenţa într'o măsură foarte largă clasamentul pentru simplul motiv că nu erau jocuri determinante. Singura modificare a situaţiei, dealtfel aşteptată, era aceia a primului loc, unde Stadiul Român a reluat fruntea tabelei, învingând pe Venus.

JOCUL VENUS — ST. ROMAN

Matchul dintre cele două echipe a avut — în ciuda rezultatului — cântecul său. Se credea că negrii vor învinge echipa stadistă şi moralul Venusului a fost pregătit de suporterii Sportului Studenţesc, ca-

TUDOR ION

re au tot interesul să existe o vicrie venusistă, căci acest lucru le-ar fi ajuta să câştige campionatul. Stadiştii au avut ghinionul că nu au putut alinia o echipă întreagă. Virgil Ioan nu a putut veni la match, Slobozeanu a fost reţinut în comuna Bragadiru, iar Ghiondea a trebuit să joace cu o rană deschisă, care îl împiedica să alerge. In ultimul moment, s'a apelat la serviciile lui Cornel Munteanu, care era pedepsit să nu joace până la matchul cu Tennis Club şi a fost introdus în echipă juniorul Carol Ioan. Grămada stadistă a avut de suferit depe urma acestor schimbări şi a pătimit apoi şi mai mult când Blaşek a fost scos după zece minute, având o triplă fisură la osul piciorului.

Roş albaştri au jucat în 14 oameni contra 14 venusişti.

AVANTAJUL VANTULUI

In prima parte a jocului, negrii au căutat să beneficieze de avantajul vântului. Rutina lui Căşu Anastasiade a imprimat o tactică foarte inteligentă şi stadiştii au trebuit să facă o apărare foarte organizată ca să nu îngăduie găuri pe niciunul din compartimente. Venus a avut baloane la grămadă căci Tănase tallona cu multă precizie astfel că stadiştii nu au pornit nici odată cu toată linia de trei sferturi. A trebuit să aştepte până ce negrii se vor potoli ca apoi să reacţioneze puternic. După 20 de minute de joc când atac după atac a fost oprit, stadiştii au isbutit să pornească la o acţiune dar Căşu Anastasiade a fost prins în offside. Arbitrul **Krantz a dictat o lovitură de penalizare pe care Tudor Ioan a transformat-o cu tot vântul potrivnic. Nu este mai puţin adevărat că şi Venus au avut două lovituri asemănătoare care au fost ratate. Ambele au fost trase din poziţii favorabile.**

Scorul stadiştilor

In partea doua a jocului, vântul a încetat şi a pornit o ploaie măruntă şi deasă. Stadiştii care socoteau că vor pleca la atac cu mingi a suivre, au fost nevoiţi să facă joc la mână, cu un balon umed al cărui control era greu de realizat. S'a plecat totuşi cu mult curaj, au fost deschise baloane multe şi cu acţiuni îndrăsneţe au năvălit în butul Venusului de mai multe ori. Când atacurile pe treisferturi erau mai greu de realizat, căci venusiştii îşi făceau o cinste din a placa cu îndăzneală, s'a început un dribbling sigur. Schimbând arma de luptă, stadiştii au făcut un lucru foarte inteligent care le-a ajutat să mărească scorul. Cu zece minute înainte ca matchul să fie terminat, rezultatul era 22-3, Venus a potolit rezultatul, retrăgându-se.

INVINGATORII AU LUPTAT

Stadiştii nu au cel mai bun match. Au făcut mai curând un joc de mare luptă ca să obţină rezultatul. Au avut condiţie fizică şi le-a convenit să pornească cu şarje dese şi variate pe tot terenul. Venus nu putea ţine acest ritm cu echipa care a prezentat-o şi această lacună a fost speculată la maximum de Stadiul Român. Dacă roş albaştri au avut un merit mare, este cazul să semnalăm modul cum au fost conduşi pe teren de Puiu Argeşau, Gabai şi Tudo Ioan. Cei trei au imprimat metoda de joc, au comandat acţiunile iş la rugby, conducerea pe teren este un factor determinant. E nevoie totdeauna de o bună busolă ca echipa să meargă bine. Dacă s'ar fi atacat ca în prima repriză, e cert că scorul ar fi fost mic. Dar stadiştii atacau pe laturile, unde negrii aveau goluri şi acolo au făcut lucruri foarte bune.

FRAŢII MUNTEANU

Ne-a plăcut felul cum a jucat Cornel Munteanu. A înţeles că cel mai bun lucru este să deschidă prompt decât să oprească baloanele pentru sine. Jucând în colaborare, tânărul internaţional a făcut un match mare şi a prilejuit fratelui său, Virgil Munteanu, intrări de mare clasă. Dealtfel cei doi fraţi Munteanu sunt cele mai mari talente din ultimii ani. Sunt jucători pricepuţi, au calităţi naturale exceptonale şi o bună şcoală a rugbyului. Foarte bun a fost Tudor Ioan, jucând mereu în tuşe. Când acest faimos fundaş vrea să joace simplu, fără artificii, obţine lucruri admirabile. Eri a dovedit cum trebuie să joace un bun fundaş. Lucrul cel mai simplu şi eficace este degajarea imediată a terenului. Cum Tudor are cele mai lungi tuşe, nu trebuie să mire că se detaşează ca cel mai bun jucător din ţară.

Din linia de treisferturi au plăcut combinaţiile Gabay-Bogos. Se credea că acest duet nu are destulă eficacitate. Este o greşală. Cei doi centri au multă putere de pătrundere, o mare înţelegere a jocului, beneficiază de o frumoasă viteză dar nu sunt totdeauna bine antrenaţi. Dacă cei doi jucători ar avea o condiţie fizică impecabilă şi ar putea duce la bun sfârşit acţiunile lor este sigur că ar marca nenumărate încercări. Amândoi se bizuie sută la sută pe aripile lor şi caută să trimeată balonul la ultimul jucător al liniei de treisferturi. In acest chip respectă abecedarul bunului rugbyst. Este însă nevoie de variaţie şi deaceia credem că dacă se vor antrena serios vor putea realiza lucruri cu mult mai frumoase.

(Continuare în pagina II-a)

Şedinţa Biroului Federal a fost amânată

Biroul federal F. R. F. A. urma să ţină aseară o importantă şedinţă sub preşedinţia d-lui general Gabriel Marinescu, în care să se pună la punct toate amănuntele în legătură cu formula de disputare a campionatului diviziei naţionale A. pe anul 1940-41.

Preşedintele F. R. F. A. fiind reţinut într'altă parte, şedinţa a fost amânată pentru o altă dată, care se va stabili ulterior.

UN CONSILIER TEHNIC PE LANGA COMISIA CENTRALA DE JUNIORI

Din sursă demnă de toată încrederea suntem în măsură să anunţăm că d. N. Popa va cere Biroului federal F. R. F. A. să numească la comisia centrală de juniori — pe care o prezidează — un consilier technic, dat fiind faptul că d-sa nu are posibilitaea să se ocupe deaproape de această chestiune.

Gestul preşedintelui comisiei centrale de juniori trebuie reţinut, el dovedind — în plus — marea dragoste pe care o are d. N. Popa pentru dificila misiune care i-a fost încredinţată.

Ca urmare Inaltei dorinţe Regale

SERBAREA ZILEI SPORTURILOR a fost contramandată

Biroul de informaţii al UFSR, ne comunică:

M. S. Regele manifestându-şi dorinţa ca serbările de la 8 Iunie, care comemorau restauraţia, să nu mai aibă loc, UFSR, respectând Inalta dorinţă regală, a hotărât să renunţe la serbarea de Ziua Sporturilor, care era fixată pentru după amiaza zilei de 8 Iunie.

ŞI SLIVAŢ A DEMISIONAT

...IAR VARIASSY A REVENIT ASUPRA PLECARII DELA JUVENTUS

De la 1 Iunie a început epoca demisiilor.

Până eri s'au primit la F. R. F. A. şase demisii, dintre cari cea mai importantă este cea a lui Slivăţ, fundaşul Amefei.

VARIASSI

Intre aceste demisii se află şi cea a lui Variassi, care ajungând însă la o înţelegere cu gruparea sa a anunţat federaţiei că revine asupra demisiei date.